

га наистеннѣ плачѣ, а прѣдне-то небѣше плачѣ.—Кой-то ся труди да поврѣди другиго, той себя-си ся поврѣжда.

Хайдутѣ и пѣтелѣ.

Едни хайдутѣ кѣту бѣхѣ откраднали единѣ пѣтелѣ ищѣхѣ да го заколѣтъ: Той имѣ ся моляше да го оставѣтъ, зашто-то е полезенѣ на всички челоуѣцы, кѣту ты дига да работѣтъ на ранинѣ. Тогазѣ тѣ му рѣкохѣ: че за това ты трѣба сега да умрѣшь; зашто-то, кѣту дигашѣ челоуѣцы-тѣ, мы неможемы да крадимѣ.

—Кои-то челоуѣцы сѣ полѣзни на добры, тѣ сѣ врѣдни на злы-тѣ.

Вълкѣ и лѣвъ.

Единѣ вълкѣ бѣше грабналѣ отѣ едно стадо овцѣ едниѣ. Кѣту ѣхѣ носѣше на далѣчѣ отѣ овчѣря и кучета-та му, за да ѣхѣ изѣде спокойно, срѣщна го лѣва и му ѣхѣ грабна. Тогѣва вълка от-далѣчѣ кѣту зѣпаше рѣче му: Неправѣдно ми грабишь мое-то, да ти ся закачи на гърло-то! А лѣва ся засѣа кѣмѣ него така: Тѣй-зерѣ, ты си ѣхѣ придобылѣ сѣ правдѣ, или получилѣ на дарѣ отѣ приятѣля-си!—

Чюждо-то сѣ сылѣ и измамѣ грабна-то, послѣ ся изгубѣа.